

Закон і обов'язок

■ СТОП – ПРОДАНО!

Денис МАЛЮСЬКА:

«На місці в'язниці буде кампус»

ВЛАСНИКОМ ТЕРИТОРІЇ КОЛИШНЬОЇ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ НА ХУТОРІВЦІ У ЛЬВОВІ – ПЕРШОЇ ПРИВАТИЗОВАНОЇ КОЛИШНЬОЇ В'ЯЗНИЦІ В УКРАЇНІ – СТАЛА ОДНА З КОМПАНІЙ ГРУПИ SOFTSERVE. КОМПАНІЯ ПЛАНУЄ ЗВЕСТИ У ЛЬВОВІ КАМПУС, ЯКИЙ МІСТИТИМЕ НИЗКУ ІНФРАСТРУКТУРНИХ ОБ'ЄКТІВ ТА ОФІСІВ.

«Ми нещодавно дуже вдало продали на аукціоні через Prozorго та приватизації в'язницю, яка розташована у місті Львові. Ціна лоту перевершила всі наші сподівання – більше 370 млн грн вирішив сплатити покупець за таке нерухоме майно. Знаю, що була велика стурбованість у жителів міста про те, що ж буде збудовано на території в'язниці, тому що територія величезна – більше 10 га. По суті, йдеться про цілий квартал міста», – зазначив Міністр юстиції України Денис Малюська йдеться у повідомленні Мін'юсту.

Так, як розповіли у SoftServe, компанія ще раніше розпочала роботу над ідеєю створення кампусу. На місці колишньої колонії планують створити цілий квартал, що, зокрема, міститиме офіси та соціальну інфраструктуру.

«Компанія SoftServe – одна з найбільших українських ІТ-компаній. Ми дуже раді, що нам цей проєкт вдалося розпочати.

Ідея створення такого кварталу, де можна зібрати таланти і мати всі умови для розвитку цих талантів у місті, мати футуристичні офіси, заклади освіти. Ми таку можливість розглядали ще раніше,

але, сподіваюсь, тепер наявність ділянки дозволить нам пришвидшити цей проєкт.

Про деталі наразі ще не можемо повідомити, тому що це буде більш тривалий час спільної роботи з містом, проведення архітектурних конкурсів, а також інших, починаючи від назви проєкту, закінчуючи його наповненням. Найближчим часом ми будемо залучати місто і владу до цього процесу. Є думка створити щось дуже знакове в місті. Однозначно, що це не буде просто забудова. Це буде цілий квартал, який дасть поштовх для розвитку міста», – розповів співзасновник та член Ради директорів компанії SoftServe Олег Денис.

Також міський голова Львова Андрій Садовий акцентував на важливості проведення архітектурного конкурсу для визначення кращого проєктного рішення території, – повідомляє прес-служба Львівської міськради.

«Я хвилювався найбільше, тому що район специфічний, дуже велика забудова. Були перестороги, що якась будівельна компанія забудує все там житлом. Але цього не сталось. Компанія SoftServe – одна з найкрутіших компаній, яка в принципі є на ринку ІТ сьогодні в Україні.

Перший крок після легалізації всіх документів буде проведення архітектурного конкурсу із залученням міжнародних архітектурних компаній, тому що це мають бути будівлі, які стануть пам'яткою архітектури ХХІ століття. Сьогодні вже всі розуміють важливість інвестицій в архітектуру, тому що це потім дає дуже хороший профіт.

Там буде школа, садочок, спортивна інфраструктура, і там будуть робочі місця. Це дуже важливо для міста. Для мене, як для міського голови, задача №1 – створення робочих місць», – акцентував міський голова Львова Андрій Садовий.

Довідка: Компанія SoftServe планує звести у Львові кампус, який міститиме низку інфраструктурних об'єктів та офісів. Так, одне із підприємств компанії перемогло на відкритому аукціоні Міністерства юстиції з продажу майна колишньої виправної колонії, яке розташоване на ділянці розміром 10 га, що на проспекті Святого Івана Павла II (колишня назва вул. Хуторівка).

Свої ідеї щодо розвитку території SoftServe планує презентувати на розгляд громади найближчим часом.

«Одна з робочих версій SoftServe – це ІТ-кампус. Важко зараз сказати детально, ми точно бачимо, що це мають бути освітні заклади, у нас є свій університет, який ми хочемо розвивати, є запит від працівників на школу, де б формат викладання був англійською мовою. Ми також потребуємо англомовні садочки. Можливо буде ще Музей науки, будемо

креативити, бо ідей багато, але сьогодні ми ще не можемо поділитись точними планами, бо цей проєкт був дуже інтенсивний у часі і трохи несподіваний.

Ми вже співпрацюємо з європейським архітектурним бюро, ідеї є, але ми їх озвучимо, як тільки закінчимо всі документальні процедури. Протягом місяця-двох ми дамо наші ідеї на розсуд громади. Ми завжди використовуємо можливість долучити до будь-яких важливих ідей та проєктів навіть наших працівників. Ми з радістю оголосимо конкурс на назву, зможемо і громаду залучити до самої назви, будемо говорити, які є потреби, але, у першу чергу,

ми будемо виходити із запитів працівників компанії та міста, будемо шукати баланс. У міста є плани недалеко будувати комплекс водних видів спорту, тому нам не доцільно вже робити басейн. Це не буде просто житловий район. Усі знають наш центральний офіс на вул. Садовий, який функціонує більше 10 років. Ми показали, яким би мав бути офіс для ІТ-компанії: технологічним, сучасним, новим», – додав Олег Денис.

Підготувала Наталя ЖОВТЕНКО

■ НА ВАРТІ

За заборонене – кримінальна відповідальність

Не лякає наших громадян, той факт, що передача заборонених речей (предметів) до зони, що охороняється, тягне за собою адміністративну та кримінальну відповідальність, зокрема, за передачу до місць позбавлення волі заборонених предметів (спиртних напоїв, мобільних телефонів) настає адміністративна відповідальність (ст.188КУпАП, яка передбачає штраф від 15 до 25 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією заборонених предметів), за наркотики – кримінальна (ст. 307 ККУ, що передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 4 до 8 років), вони й далі намагаються передавати заборонене в установи. Та співробітники установ та слідчих ізоляторів завжди на варті закону.

Так, в **Роменській виправній колонії №56**, під час догляду посилки, яка надійшла засудженому Н., від громадянина Г., у лампочці було виявлено чотири згортки з речовиною зеленого кольору та в паштеті - два згортки з пігулками білого кольору, зовні схожими на наркотичні.

Там же, під час догляду посилки, яка надійшла засудженому К., від громадянина А., у пакеті з чаєм було виявлено згорток з речовиною зеленого кольору, зовні схожою на наркотичну.

У **Полтавській виправній колонії №64**, під час догляду посилки, яка надійшла засудженому Д., від громадянина М., серед речей було виявлено згорток з речовиною зеленого кольору, зовні схожою на наркотичну.

У **Старобільському слідчому ізоляторі**, під час догляду посилки, яка надійшла ув'язненому Б., від громадянки Б., в зубній пасті було виявлено три згортки з порошкоподібною речовиною білого кольору, зовні схожою на наркотичну. За всіма випадками проводиться перевірка.

У результаті відпрацювання оперативної інформації працівниками **Рівненського слідчого ізолятора** спільно з працівниками патрульної поліції, попереджено п'ять випадків надходження в зону, що охороняється заборонених предметів. Поблизу зовнішньої забороненої території установи було затримано громадянина, який намагався здійснити перекид пакунку, в якому містились таблетки з надписом «Бупренорфін Гідрохлорид» п'ятнадцять штук та «Димедрол» три штуки.

Того ж дня затримано громадянина, який намагався здійснити перекид пакунку, в якому знаходились таблетки «Бупренорфін Гідрохлорид» вісім штук, «Метадон» сім штук та два згортки з речовиною білого кольору невідомого походження.

Під час проведення огляду вмісту посилок, які надійшли ув'язненим, в цукерці «Корівка» працівниками установи було виявлено поліетиленовий згорток, в якому знаходився кристалічний порошок білого кольору невідомого походження.

У лосьйоні після гоління «ARKO» виявлено три поліетиленових згортки із вмістом двадцяти таблеток невідомого походження та кристалічного порошку невідомого походження.

В кульковому антиперспіранті «REXONA» виявлено згорток, в якому знаходилась одна таблетка з надписом «N8».

За кожним випадком виявлення заборонених предметів, працівниками установи викликано слідчо-оперативну групу Рівненського районного управління поліції ГУНП в Рівненській області.

Уляна ГОРУК

■ ЗУСТРІЧ

Продовжують налагоджувати співпрацю

ДЕПАРТАМЕНТ З ПИТАНЬ ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ ТА МІЖНАРОДНИЙ КОМІТЕТ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА В УКРАЇНІ ПРОДОВЖУЮТЬ НАЛАГОДЖУВАТИ СПІВПРАЦЮ

Цими днями відбулась робоча зустріч заступниці Міністра юстиції Олени Висоцької з координатором по роботі в місцях позбавлення волі Міжнародного Комітету Червоного Хреста Єленою Граматікою.

Під час зустрічі вдалося накреслити наступні напрями співробітництва, зокрема:

- проведення тренінгів для персоналу органів і установ Державної кримінально-виконавчої служби України;
- запровадження пілотного проєкту з цифровізації в державних установах «Роменська ВК (№ 56)», ДУ «Петрівська ВК (№49)», ДУ «Городищенська ВК (№ 96)»;
- надання гуманітарної допомоги для засуджених та ув'язнених з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах ДКВС України;
- сприяння у паспортизації засуджених.

Олена Висоцька також запропонувала приєднатися до пілотного проєкту в державній установі «Київський слідчий ізолятор» щодо цифровізації та запровадження нових форм телефонії.

<https://minjust.gov.ua>

■ ВІЗИТИ

Керівник проінспектував установи

9 червня начальник Департаменту з питань виконання кримінальних покарань підполковник внутрішньої служби Сергій Гречанюк та начальник Управління забезпечення діяльності у центральному регіоні полковник внутрішньої служби Сергій Мельниченко з робочим візитом відвідали Бердичівську виправну колонію № 70.

У супроводі керівництва виправної колонії були відвідані об'єкти, які забезпечують життєдіяльність установи, житлову та виробничу зони. На завершення візиту було надано оцінку роботи персоналу, а також визначено пріоритетні цілі та завдання установи на найближчий час.

10 червня 2021 року начальник Департаменту з питань виконання кримінальних покарань підполковник внутрішньої служби Сергій Гречанюк з робочим візитом відвідав Замкову виправну колонію №58.

У супроводі заступника начальника Центрально-Західного міжрегіонально-

го управління підполковника внутрішньої служби Івана Брошко та начальника установи підполковника внутрішньої служби Павла Довгополенка, керівник Департаменту ознайомився із комунально-побутовим забезпеченням засуджених та проведення протиепідемічних заходів в установі. Відвідав банно-прачальний комплекс, їдальню установи, пекарню, котельню, перевірили створення умов для несення служби особовим складом чергової зміни молодших інспекторів відділу нагляду і безпеки та оперативною групою, а також ознайомився із проведенням ремонтних робіт на об'єктах установи.

Особливу увагу звернув на умови утримання осіб засуджених до довічного позбавлення волі. Під час візиту проведено прийом засуджених з особистих питань.

Наш кор.

ПРОЄКТ

Замість казарм – кубрики для проживання та новий спортмайданчик

НЕЩОДАВНО В КРЕМЕНЧУЦЬКІЙ ВИХОВНІЙ КОЛОНІЇ ВІДКРИЛИ ОНОВЛЕНИЙ СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС І ВІДРЕМОНТОВАНЕ ВІДДІЛЕННЯ ДЛЯ ВИХОВАНЦІВ. НА УРОЧИСТІСТІ ДО КРЕМЕНЧУКА СЕРЕД ІНШИХ ГОСТЕЙ ПРИЇХАЛА ЗАСТУПНИЦЯ НАЧАЛЬНИКА ДЕПАРТАМЕНТУ З ПИТАНЬ ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ, ПОЛКОВНИК ВНУТРІШНЬОЇ СЛУЖБИ НАТАЛІЯ РИБАЛКА.

Як нагадав начальник державної установи «Кременчуцька виховна колонія» Олександр Сайко, Кременчуцька виховна колонія залишається єдиною з 11 подібних установ, які ще 20 років тому діяли на території України. Зараз тут 68 вихованців. І задля комфортного їх перебування і кращої соціалізації відкрито нове відділення.

Він показав гостям приміщення першого поверху, де щойно зроблено ремонт.

«Ми відходимо від казарменної системи. Тепер вихованці житимуть у зручних кімнатах-кубриках, які розраховані на 7 осіб. Поруч кімнати для зберігання речей, санітарні кімнати, кімната для психологічного розвантаження, кімната з інтернетом», – розповів Олександр Сайко.

Керівник показав ці приміщення, зазначивши, що під час ремонту брали до уваги, що тут все ж житимуть діти, тому при оздобленні стін кімнат ви-

користували пастельні тони фарби. Вартість цього ремонту в межах 800 тис грн. Не обійшлося без допомоги спонсорів. Проте основний фронт робіт зроблено власними силами.

Уже зовсім скоро у всіх кімнатах з'являться меблі і все необхідне. У планах проведення подібного ремонту на другому поверсі. До речі, є в на-

вчальному закладі кіберкімната, де вихованці футболем і волейболом можуть займатися віртуально. Також сьогодні відкрили на території державної установи «Кременчуцька виховна колонія» спортивний майданчик, який встановлено за допомогою Центру фізичного розвитку населення «Спорт для всіх».

У свою чергу Наталія Рибалка відзначила, що це пілотний проєкт з державною організацією і тепер у вихованців ще більше можливості вести активне життя і займатися спортом. Самі ж вихованці говорять, що раді таким змінам в колонії.

І хоч весь день був дощ, урочисту програму виконали на всі 100%: з виступом колективу барабанщиків ПТУ №5, юних гімнасток, чаюванням з ко-

Світлана ПАВЛЕНКО

ФОТОФАКТ

Працівники установ виконання покарань Північно-Східного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції долучилися до святкування Всесвітнього дня донора крові та добровільно здали кров для порятунку людей.

МОВОЮ ЦИФР

4 млн грн сплачено в рамках проєкту «Платні камери в СІЗО», за рахунок яких відремонтовано 65 безкоштовних камер на 406 місць

Чотири млн грн заробили слідчі ізолятори України завдяки реалізації платних камер. Кошти були отримані за користування 40 платними камерами на 100 ліжко-місць. Усі кошти, зароблені в ході експериментального проєкту, спрямовуються на відновлення безкоштовних камер слідчих ізоляторів. Так, станом на сьогодні було оновлено 65 безкоштовних камер на 406 місць, а також прогулянкові дворики та коридорні приміщення.

НОВИНИ З УСТАНОВ

На базі Національного меморіального комплексу «Висота маршала І.С. Конєва», розташованого у с. Солоницівка Харківської області, відбулося засідання об'єднаного профспілкового комітету Регіональної профспілкової організації Північно-Східного міжрегіонального управління з питань виконання кримінальних покарань Міністерства юстиції.

Харківську виправну колонію №43 відвідали Юрій Алікаєв, заступник керівника Нещилянської окружної прокуратури, та Олег Кіреєв, головний спеціаліст відділу державного екологічного нагляду поводження з відходами, небезпечними хімічними речовинами та промисловим забрудненням. Вони оглянули промислову зону установи: дільницю зварювання, відділ головного механіка та котельню на предмет дотримання вимог чинного законодавства при виконанні кримінальних покарань засуджених та допустимість викидів в атмосферу речовин, що можуть забруднювати довкілля.

У Божковській виправній колонії №16 проведено заходи, направлені на профілактику аутоагресивної поведінки засуджених. З метою попередження негативних психічних проявів та створення позитивного внутрішнього психологічного фону в середовищі засуджених було запрошено членкиню «Міжнародної федерації арт-терапії і самореалізації особистості», сертифікованого арт-терапевта, психолога-консультанта, парапсихолога, тренера-ігропрактика, спеціаліста по роботі з метафоричними картами Світлану Вінніченко.

Для вихованців Кременчуцької виховної колонії проведено плановий профілактичний медичний огляд. Метою медичного обстеження стало визначення стану здоров'я підлітків, своєчасне виявлення гострих чи хронічних захворювань, а також попередження у хлопців виникненню та розповсюдженню інфекційних та інших захворювань. До проведення були залучені лікарі-фахівці закладів МОЗ України у місті Кременчук: офтальмолог, хірург, стоматолог, дерматолог, психіатр, невропатолог, терапевт, отоларинголог.

Центр-музей А.С.Макаренка відвідали курсанти I, II, та III курсів Академії Державної пенітенціарної служби України, які прибули до Харкова з метою проходження практики в установах Північно-Східного МРУ.

На базі Софіївської виправної колонії №55 відбувся третій заключний день I-го етапу щорічних змагань з багатоборства кіноологів на першість установ виконання покарань і слідчих ізоляторів Запорізької області.

У Вільнянській установі виконання покарань №11 під контролем провідного спеціаліста відділу проходження служби та комплектування управління персоналу Південно-Східного МРУ ВКП МЮ Павла Довгала проведена перевірка рівня професійної підготовки персоналу за 2020-2021 навчальний рік у відповідності до вимог Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» щодо запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) (від 13 квітня 2020 р. №555-ІХ).

У Селидівській виправній колонії №82, що на Донеччині, проведено підсумкову перевірку рівня службової підготовки персоналу за підсумками 2020-2021 навчального року. Був проведений стройовий огляд особового складу. Після стройового огляду співробітники перемістились до учбових класів установи, де проходила здача теоретичної частини із прийняттям диференційованих заліків зі службової підготовки.

Уляна ГОРУК

■ З ПЕРШИХ ВУСТ

НАЙБІЛЬШ ОБГОВОРЮВАНА ПОДІЯ ОСТАННІМИ ДНЯМИ — ІНІЦІЙОВАНИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ОЛІГАРХІВ. ОПОЗИЦІЙНІ ПОЛІТИКИ УЖЕ ВСТИГЛИ НАЗВАТИ ДОКУМЕНТ «ПОПУЛІЗМОМ», «ПУСТИШКОЮ», «НЕВІГЛАСТВОМ» І НАВІТЬ «ЗАЧИСТКОЮ КОНКУРЕНТІВ». НА БАНКОВІЙ КАЖУТЬ, ЩО ОЧІКУВАЛИ ТАКОЇ РЕАКЦІЇ, ОДНАК ВВАЖАЮТЬ ПРОЄКТ КОНСТИТУЦІЙНИМ. СЕРЕД ТИХ, ХТО ПРАЦЮВАВ НАД ДОКУМЕНТОМ, Є І МІНІСТР ЮСТИЦІЇ ДЕНИС МАЛЮСЬКА. В ІНТЕРВ'Ю НВ ВІН РОЗПОВІВ ПРО РОЗРОБКУ ЗАКОНОПРОЄКТУ, ПРО ТЕ, ЯК ШУКАТИМУТЬ ОЛІГАРХІВ, ТА ЗАПРОПОНУВАВ ТИМ РОЗДАТИ СВОЇ АКТИВИ.

Денис МАЛЮСЬКА:

«За президентства Зеленського олігархи сидять тихо, як миші»

— Вас і ваших колег з Мін'юсту називають головними розробниками законопроекту про олігархів. Яку саме роль ви відіграли при написанні документа?

— Я допомагав колегам, співробітникам Офісу і самому президенту з тим, щоб юридично оформити документи і розробити концепцію.

— Ви вивчали закордонну практику, готуючи цей документ? Чи існують подібні закони в інших країнах та як вони працюють?

— Ми, безумовно, дивилися. Але насправді питання складніше, ніж воно може звучати. Тому що такого роду закону про олігархів ми не знайшли і навряд чи він існує. Вплив олігархів на політику чи медіа нівелювався інакше. Найчастіше авторитарний правитель використовував силовиків і просто видавлював олігархів з політичного поля, або робили з них класичних бізнесменів. На Заході теж були свої олігархи на початку 20 століття. У Штатах використовували вкрай жорстке монопольне законодавство і політичний тиск. Тобто це були інші політичні обставини, які зараз перенести на український ґрунт не можливо. Тим паче, що президент і ніхто з уряду не хоче застосовувати тиск силовиків. Ми не в тій історичній та юридичній ситуації живемо, щоб послабити статус олігархів. Вирішили йти оригінальним шляхом, але правовим.

— Тобто це більше новація України?

— Безумовно. Ми ж не можемо весь час мавпувати когось. Навіть зараз наші міжнародні партнери, Венеційська комісія, пропонують оригінальні реформи, яких немає ніде в світі. І вони це прямо стверджують, тому що Україна є в унікальних історичних умовах і вони нам рекомендують унікальні рішення. Чому б нам теж не спробувати якимсь унікальним рішенням.

— Давайте до суті законопроекту: як визначили ці чотири критерії, за якими людину можна назвати олігархом?

— З класичного визначення олігарха. Це людина, яка впливає на політику завдяки своїм значним матеріальним статкам. А це відбувається через вплив на політиків і медіа. Тобто ми не відійшли далеко від класичних визначень олігархів.

— Ці критерії в законопроекті так звучать, наче бенефіціара ЗМІ чи вплив на конкретного політика можна визначити з допомогою одного кліку мишки. Але як ви це збираєтесь доводити, коли частина медіа переписана на інших осіб?

— Це не так. Тому що насправді складно переконатися, хто є власниками того чи іншого телеканалу. Зокрема, національних телеканалів. Регіональних я не перевіряв. Вже зараз вимоги закону зобов'язують телеканали публікувати інформацію про структуру власності і хто є їхніми бенефіціарами. Відповідно, якщо ви зайдете на сайт телеканалів Інтер, 1+1, Україна, то легко знайдете бенефіціарів через структуру власності у схемах. Часто це ціла мережа офшорних компаній, але кінцеві бенефіціари вказані. Якщо не вказати бенефіціарів, їх приховувати і переписувати — це створює величезні юридичні ризики втрати ліцензії. Тому телекомпанії зробили правильний крок і виклали всю інформацію онлайн.

— Гаразд, давайте інший приклад. Є в фракції Слуга народу так звана група олігарха Ігоря Коломойського. Як довести політичний вплив цього олігарха на нардепів?

— А законопроект і не передбачає, що потрібно доводити, що олігарх повинен впливати на народних депутатів. Вимоги участі в політичному житті чітко окреслені: це має бути посадова особа, політична посада, або це має бути пов'язана особа. Відповідно, ми не формували закон так, щоб описати під конкретного олігарха. Ідея була в тому, щоб взяти дефініцію олігарха, прописати її і, власне, потім визначитися, хто під неї потрапить. Щодо пана Коломойського — потрібно вивчати коло його пов'язаних

осіб. Мені зараз складно сказати. Але навіть з ходу серед власників каналу 1+1 загадувались Суркіси. Ну ось, будь ласка, — вони співзасновники однієї компанії. Відповідно, за дефініцією закону, вони є пов'язаними особами. Це приклад, як це може працювати.

— Багато критикують норму про те, що РНБО вирішує, хто олігарх, а хто ні. Вважають такі повноваження неконституційними, оскільки відомство має координаційну і консультативну функцію. Що ви можете на це відповісти?

— В Конституції немає таких функцій. Є пряма норма, яка стверджує те, що функції РНБО визначаються законом. На відміну від Верховної Ради, президента, де є вичерпний перелік повноважень на рівні Конституції, в РНБО цього немає. Координація дійсно згадана серед завдань РНБО. Але, врешті-решт, це абстрактна категорія, яка чіткого механізму чи якихось повноважень не передбачає. Відповідно, вона має деталізуватись через окремий закон. Зверну увагу, що саме концепт законопроекту про олігархів передбачає, що інформація має надходити з різних напрямків: Антимонопольного комітету, податкової служби, Мінкульту або Нацкомтелебачення. Тобто це різні джерела, і тут якраз потрібен координуючий орган, який все це може зібрати і акумулювати. Найліпше зараз [підходить для цього] РНБО. Я чув про пропозиції створити якийсь окремий орган влади, але це кошти, час і питання, як його створювати і добирати. Це величезна купа часу і може призвести до затягання з імплементацією закону.

— Тобто ви не бачите в цьому загрози демократії? Адже це прямий інструмент примусу, де немає судового процесу.

— Так у нас є маса інструментів впливу без участі суду. Патрульна служба зупиняє автомобіль і накладає штраф — це інструмент примусу без участі суду. Знову ж таки, будь-яке рішення РНБО щодо включення або не включення в реєстр олігархів може бути оскаржене в суді,

така можливість буде. Щобільше, на відміну від закону про санкції, тут йдеться про питання, пов'язані з тероризмом, фінансуванням тероризму чи з якимись діями, які мають залучення до державної таємниці. Дані про власників активів є відкритими. Відповідно, судовий розгляд внаслідок оскарження рішення РНБО буде швидшим, простішим і загальнодоступнішим. Тобто тут судовий захист набагато ліпший, ніж механізми з санкціями.

І ще один цікавий аспект. Коли ухвалювався закон про санкції — я не пам'ятаю якоїсь широкої дискусії про те, що РНБО, як координуючий орган, не має накладати санкції. Ті політичні сили, які зараз про це шумлять, залюбки голосували за закон про санкції. І нічого, їх це не зупинило. Чому? Тому що Конституція чітко каже, що функціонал РНБО має визначатись законом. Законопроект про олігархів передбачає внесення змін в закон про РНБО, щоб надати їм такі повноваження.

— Згідно з текстом законопроекту, народні депутати не мають права бути ініціаторами подання до РНБО щодо включення певної особи в реєстр олігархів. Чому? Адже ми маємо парламентсько-президентську республіку.

— Парламентсько-президентська республіка не означає, що парламент може все. Безумовно, якщо парламент цього бажає, є можливість доопрацювати законопроект до другого читання. Але тут виключно практичні мотиви. Для того щоб зрозуміти, чи є особа олігархом чи ні, потрібно мати дуже детальну юридичну й економічну інформацію, доступу в депутатів до якої немає. Доступ до такої інформації може бути у виконавчої влади і правоохоронців. От, власне, вони і вказані тут в законопроекті. І, знову ж таки, як мінімум голова Верховної Ради є членом РНБО, а члени цього відомства так само можуть вносити подання про включення особи в реєстр олігархів.

■ ПРОЄКТ

Вивчили АйТі в установі

ЦИМИ ДНЯМИ ДЕРЖАВНУ УСТАНОВУ «КАЧАНІВСЬКА ВИПРАВНА КОЛОНІЯ (№54)», В РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ NORLAU «ЖІНКИ В АЙТІ», ВІДВІДАЛИ: НАДЗВИЧАЙНИЙ І ПОВНОВАЖНИЙ ПОСОЛ КОРОЛІВСТВА НОРВЕГІЯ В УКРАЇНІ ПАН ЕРІК СВЕДАЛ, РАДНИК З РОЗВИТКУ І КООПЕРАЦІЇ КЕРСТІН АГНЕТА ВАЛЬБЕРГ; КЕРІВНИК ПРОЄКТУ СІРІ ФЙОРТОФТ; ЕКСПЕРТ З ПИТАНЬ УСТАНОВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ ОЙВІНД ОЛАВ АЛНЕС; ДИРЕКТОР ДЕРЖАВНОЇ УСТАНОВИ «ЦЕНТР ПРОБАЦІЇ» ОЛЕГ ЯНЧУК.

Делегація ознайомилась з комунально-побутовими умовами, умовами навчання та дозвілля засуджених. В урочистій обстановці Ерік Сведаль привітав учасниць програми «Жінки в АйТі» із завершенням

навчання та вручив їм сертифікати. Пан Посол наголосив на тому, що після звільнення жінки, які показали найвищі результати, зможуть проходити стажування у ІТ-компаніях з перспективою подальшого працевлаштування.

Проєкт NORLAU «Підтримка судової реформи в Україні через повномасштабне впровадження пробації в Україні» ініціював програму «Жінки в АйТі», яка фінансується Міністерством закордонних справ Королівства

Норвегія. Державна установа «Качанівська виправна колонія (№54)» – це єдина установа в Україні, де реалізовується програма «Жінки в АйТі».

У січні 2021 року установа отримала 10 моноблоків у комплекті з клавіатурою, мишкою, навушниками, веб-камерами та комплектуючими для підключення мережі Інтернет для реалізації проєкту «Жінки в АйТі».

З лютого по квітень проходили навчання 8 засуджених. Заняття із запрошеними викладачами ІТ-технологій проходили тричі на тиждень за наступними напрямками: основи роботи у мережі Internet, основи ОС Windows, Google -сервіси, -документи, -таблиці, основи роботи у Canva, Canva Advanced, створення сайту тощо.

У РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТУ: «ЗАЛУЧЕННЯ ЗІРОК І КУМИРІВ МОЛОДІ ДО МОТИВАЦІЇ ПІДЛІТКІВ, ЯКІ ПОТРАПИЛИ У МІСЦЯ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ», ДЕРЖАВНУ УСТАНОВУ "КИЇВСЬКИЙ СЛІДЧИЙ ІЗОЛЯТОР" ВІДВІДАЛА ЛЮДИНА РОКУ, УКРАЇНСЬКА СПІВАЧКА, СОЛІСТКА НАЦІОНАЛЬНОГО АКАДЕМІЧНОГО ТЕАТРУ ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ ІМЕНІ Т. Г. ШЕВЧЕНКА, НАРОДНА АРТИСТКА УКРАЇНИ, ЛАУРЕАТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА АНЖЕЛІНА ШВАЧКА.

Оперна співачка варила борщ ув'язненним

Разом з неповнолітніми ув'язненими оперна діва приготувала борщ за новим меню, розробленим творчою групою державного навчального закладу "Київське обласне вище професійне училище харчових технологій та ресторанного сервісу".

Сімнадцятирічна Христина перебуває в Лук'янівському СІЗО уже два роки. Потрапила сюди за крадіжку. У цих стінах дівчина й народила. Для дитини зазвичай готує самостійно в камері. Сама ж Христина їсть те, що дають. На харчування не жаліється, каже кухарі тут готують смачно.

– Для нас готують окремо, так як ми неповнолітні, – розповідає Христина. – Готують картоплю, котлети, каші, супи. Хочеться звичайно м'яса, але ми знахо-

димосся в такому місці тому треба їсти, що є. Сусідка Христини по камері Єлизавета, до свого харчування ставиться більш ретельно. Дівчина каже неповнолітнім дають печиво і шоколад, а от овочів і фруктів додає б більше, бо слідкує за фігурою.

– Звичайно все смачно. Ну не так як дома, але їсти можна. Я снідаю, обідаю, вечеряю і можу вечором попиту чай з печивом. Просто не хочу бути гладкою. Ми всі тут харчуємось добре. Хто знаходиться на дієті для того харчування окреме, – каже Єлизавета.

У рамках проєкту залучення зірок до мотивації підлітків, які потрапили в місця позбавлення волі до Лук'янівського СІЗО приїхала оперна співачка Анжеліна Швачка. Жінка знає чотирнадцять рецептів борщу. Разом із неповнолітніми ув'язненими готує улюблену страву своєї родини. Для ідеального смаку додає два найважливіші інгредієнти: гарний настрій і пісню. Готувати, розмовляючи про життя та творчу кар'єру Анжеліна Швачка сподівається, що зможе надихнути дівчат на нове майбутнє.

Анжеліна Швачка, оперна співачка: – Коли я їду до дітей, неважливо які ці діти. Дитина, яка зробила злочин, то це не її провина – це провина суспільства, провина сім'ї – це в першу чергу. Тому, що діти, то є діти. У мене двоє дітей. Дочці дванадцять років, а сину вісімнадцять. Тому для мене ці моменти – трепетні. І по друге я хотіла зварити справжній український борщ і показати,

як треба це робити. Ну, і звичайно, мені дуже цікаво подивитися, як тут живуть люди, як харчуються і допомогти їм чимось.

В Україні п'ятдесят тисяч ув'язнених каже Олена Висоцька. На харчування одного ув'язненого в день виділяють 10 грн 70 коп. При плануванні нового раціону було створено технологічні карти та намагалися запровадити різноманітне, смачне та збалансоване меню.

Олена Висоцька, заступник Міністра юстиції:

– Ми звернулися до професіоналів, тому в цьому є новелла, і ми їм дали всі наші обмеження також. Тому, що ми не можемо забезпечити належне харчування так, як наприклад в інших закладах. Ми обмежені законодавством щодо під-

бору продуктів. Тому, ми дали їм наперед ці переліки продуктів, і вони були обмежені. Саме з цих продуктів потрібно було нам надати різноманіття. По друге меню мало бути простим в приготуванні тому, що професійних кухарів у нас в системі немає. Це з числа засуджених люди, які виявили бажання працювати вони працюють в так званій господарській обслузі установи, і тому навчати їх у нас також немає, а ні часу, а ні ресурсу.

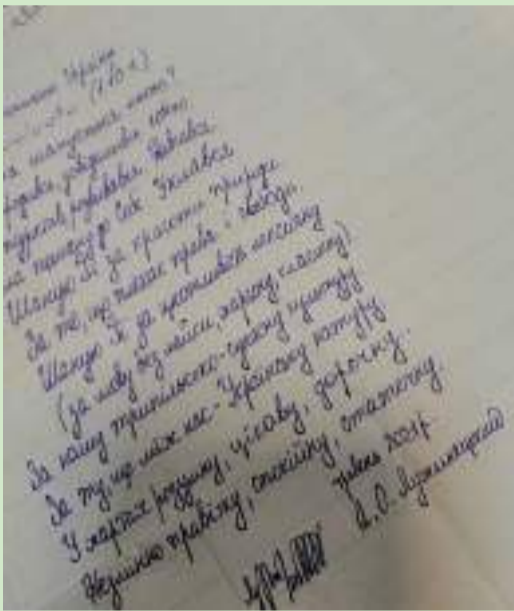
Нове меню в закладах позбавлення волі почнуть вводити в Україні уже цими днями. У майбутньому ж планують збільшити норми продуктів та урізноманітнити асортимент продуктів відповідно до європейських стандартів.

Віра СТАНКЕВИЧ

■ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС
«ДЗЕРКАЛО»

Моїй Україні – любов і шана

Чому Україна шанується мною?
Бо в ній народився, усвідомився собою.
Бо в ній підростав, розвивався. Навчався.
Шаную її за краси природи.
За те, що плекає права і свободи.
Шаную її за цнотливість лексичну
За мову без лайки, жаргону, класичну.
За нашу трипільсько-сучасну культуру.
За ту, що між нас українську натуру.
У жартах розумну, цікаву, доречну.
Незмінну привітну, спокійну, статечну.
А. ЛУЖИНЕЦЬКИЙ

Как много хочется успеть...

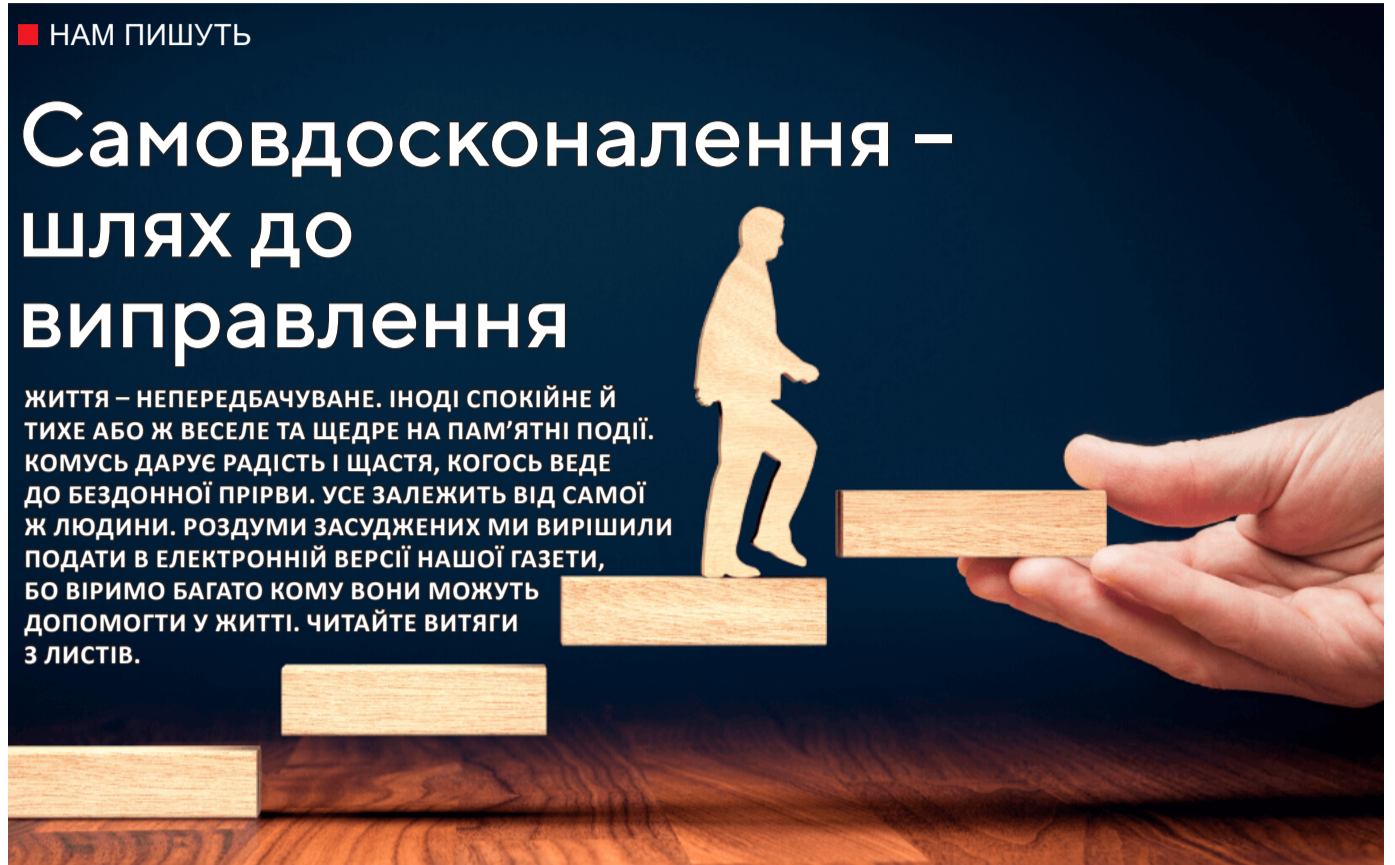
Как много хочется успеть,
А жизни так осталось мало.
Вот-вот и кончится мой век,
Как будто вовсе не бывало.
А дел еще не перечесть,
И слов, не сказанных любимым,
Все это я хочу успеть
Осуществить и стать счастливым.
Что наша жизнь? Мгновенье, миг,
Земной транзит пред жизнью вечной.
А я так мало в ней достиг,
Считал, что все в ней бесконечно...
Не думал я, не дорожил
Всем тем, что мне дано от Бога.
В итоге жизнь свою сгубил,
Как, впрочем, и любимым многим.
И вот последняя черта,
Где смерть почти что в спину дышит,
Ведь мне уже не тридцать два,
А на порядок целый выше.
В часы раздумий и тревог,
Когда на сердце нет покоя,
Взываю я к Тебе, мой Бог.
И каюсь, каюсь пред Тобой.
Прошу простить и дать мне сил
Пройти свой путь земной достойно.
От зла и горя оградить
Моих родных, друзей, знакомых.
Мне нужно много что успеть,
Пока живу на этом свете.
Успеть пройти, сказать, допеть,
Ведь я за многое в ответе.
Я твой слуга, мой Бог, и раб,
И знаю: Ты даешь мне силы
Пройти чрез этот мрак и ад
Людского зла, вранья и гнили...
Как много хочется успеть,
В своем земном пути оставить
После себя свой добрый след
И небеса за все прославить!

Игорь ГОРИК

■ НАМ ПИШУТЬ

Самовдосконалення – шлях до виправлення

ЖИТТЯ – НЕПЕРЕДБАЧУВАНЕ. ІНОДІ СПОКІЙНЕ Й
ТИХЕ АБО Ж ВЕСЕЛЕ ТА ЩЕДРЕ НА ПАМ'ЯТНІ ПОДІЇ.
КОМУСЬ ДАРУЄ РАДІСТЬ І ЩАСТЯ, КОГОСЬ ВЕДЕ
ДО БЕЗДОННОЇ ПРІРВИ. УСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД САМОЇ
Ж ЛЮДИНИ. РОЗДУМИ ЗАСУДЖЕНИХ МИ ВИРІШИЛИ
ПОДАТИ В ЕЛЕКТРОННІЙ ВЕРСІЇ НАШОЇ ГАЗЕТИ,
БО ВІРИМО БАГАТО КОМУ ВОНИ МОЖУТЬ
ДОПОМОГТИ У ЖИТТІ. ЧИТАЙТЕ ВИТЯГИ
З ЛИСТІВ.

«**П**ишу від серця, – ось перші рядки засудженого **Б. із Полтавської виправної колонії №64**. – Згадую, як фактично стояв на самому краю прірви і розгублено намагався зрозуміти: зробити той останній безповоротний крок уперед чи остаточно змінити своє нікчемне життя, скориставшись шансом піднятися з колін... Коли потрапив у цей виправний заклад, переконався – це саме той випадок, коли варто задуматись, переосмислити свою поведінку і виправитись. І допомагають мені у цьому працівники кримінально-виконавчої служби, передусім психологи. За що я їм безмежно вдячний. Якщо ви потрапили в мою ситуацію, скористайтесь можливістю змінити своє життя назавжди».

«Був молодим і дурним, тому й накоїв лиха, а тепер відбуваю покарання за свої гріхи, – ділиться з нами засуджений **Д. із Білоцерківської виправної колонії №35** Київської області. – А грішниками ставали і в кам'яному віці, і тепер у XXI столітті. Саме гріх і призводить до нещастя, горя і безкінечних проблем. Та якби я і ці інші люди вірили в Бога, то і вчинки були іншими. Саме Господь не допустить більше до гріха. І якщо ви справді шукаєте Бога, то це тому, що ви усвідомили свій гріх і провину. Бог дає людині праведні і справедливі закони, завдяки яким вона може жити повноцінним і щасливим життям. Я радий, що дійшов до цього».

«Нині я перебуваю у **Бахмутській установі виконання покарань №6** Донецької області, – повідомляє засуджений **Р.** – Хочу висловити вдячність адміністрації колонії за сердечне ставлення до своїх підопічних. Тепер, коли у світі лютує коронавірус, існують обмеження на відвідування й переміщення осіб, адміністрація цієї установи віднайшла можливість відкрити Інтернет-клас для найчастішого спілкування засуджених зі своїми близькими та родичами. Висловлю свою персональну вдячність за це».

«Нелегко проводити будні у місцях позбавлення волі, так чи інакше бути відірваною від суспільства, – зазначає засуджена **Л. із Качанівської виправної колонії №54**. – Проте керівництво установи усе робить, щоб полегшити наше перебування тут. Домінує атмосфера людяності. Працівники реалізують у своєму служінні принципи: «Не всі люди – засуджені, але всі засуджені – люди». Ми зі свого боку даємо собі слово: «Наше майбутнє буде без криміналу».

«Я ще зовсім молодий, а вже скуштував тюремної каші, – пише автор електронного листа **М. із Городищенської виправної колонії №96** Рівненської області. – Потрапив сюди через свою дурість. А тепер зрозумів свої помилки, щиро розкаююсь. Допомогла мені віра в Господа нашого. Читаю Слово Боже, і для себе відкриваю інший світ. Зрозумів, що наркотики, якими я захоплювався, не приносили справжньої радості, а

були лише рожевими окулярами. Хочу донести ці слова до інших, хто засуджений за такий вид злочинів. Ми повинні позбутися цього полону залежності назавжди і ніколи не повертатися до глибокої звички».

«Ваші статті, матеріали читаю із задоволенням, – звертається до редакції газети «Закон і обов'язок» **І. з Городоцького виправного центру №131** Рівненської області. – Вони допомагають мені самовдосконалюватись, відкрити своє серце Богу, а значить вчитись жити по-новому. Вірю, коли вийду на волю, усе буде по-іншому: старі погані звички залишаться в минулому. Вірю, що Господь наставить мене на шлях істинний».

«Молитва до Бога допомагає позбутись недуги, страдань, додає сил і натхнення, втішає і наповнює серце миром, – наголошує засуджена **О. із Збаразької виправної колонії №63** Тернопільської області. – Мене вчила бабуся, коли важко, треба звернутись до Бога, щиро помолитись і розкаятись у своїх гріхах. І, повірте, стає легше на душі. Я щоденно молюсь за тих, хто славить Господа, за тих, хто правдою живе і не забуває мене і вірить в мене. Усе буде добре. Бо з нами Господь».

Повіriamo цим людям, хто ще в тюрмах та тим, хто вийшов тільки з них. Дамо їм шанс на їх реабілітацію, допоможемо змінитись. Не будьмо байдужими!

Зоряна НАПІРНЯК

■ НАШІ ЗВИЧАЇ

Традиції Зелених Свят

Трійця вважається одним з найбільших свят, що сформувалося ще в дохристиянські часи. Це найпоетичніше свято, що тісно пов'язується з природою. Неділя Зеленого тижня називається клечальною неділею, або п'ятидесятницею – це п'ятдесятний день після Великодня.

До прийняття християнства це свято називалося Русаліями і відзначалося протягом шести днів. Церковний календар освячує лише три дні. Щодо походження свята Трійці існує декілька гіпотез. Одна з них: мовляв, у цей день Бог створив землю і засіяв її зеленню (від цього і Зелени Свята). За іншими версіями, Ісус Христос, в'їжджаючи до Єрусалима на віслюкові, обрав собі шлях не по килимах, які розіслали багаті, а по галузках, якими прикрашали йому путівце бідняки, – звідси й зелене клечання.

Наші пращури пов'язували з Трійцею буйність і живосилля природи, в які вони свято вірували. Тому вони оздоблювали помешкання травами та гілками дерев. Цієї традиції ми дотримуємося і нині. Для давніх слов'ян дерева, особливо дуби, були священними. Їм поклонялися, біля них влаштовували жертвоприношення й ритуальні обряди. Це ж стосувалося гаїв, озер, криниць та річок.

Здебільшого Зелени Свята починалися з четверга. Жінки вдосвіта йшли до лісу, щоб заготовити лікарські страви. У цей день збирали також росу, якою лікували хворі очі. У суботу, напередодні Трійці, дівчата та молодіці рвали материнку, чебрець, полин й прикрашали запашним зіллям світлиці. Надвечір на "клечану суботу" йшли босоніж ("щоб

дерево не всохло") до лісу й запасалися галузками клена, липи, ясена. Ними оздоблювали обійстя, ворота, тини, хлів, одвірки, хати, а також оселю.

Із святом Трійці пов'язано багато вірувань, обрядів. Так, зокрема, у деяких регіонах України ще з давніх-давен дівчата завивали берізку. Для цього вишукували в лісі такі дерева, щоб можна було дістати гілля, стоячи на землі. Тоді починали плести вінки, причому не відриваючи гілок від дерева. Усе це супроводжувалося традиційними піснями, що передавалися з покоління в покоління. Молодиці співали пісні, обмінювалися крашанками, вітали одна одну, повертаючись додому.

І що цікаво, у неділю, в день Трійці, відбувався один з найхарактерніших обрядів Зелених Свят – ворожіння. Воно відбувалося під час розвивання вінків. Дівчата йдуть у той самий ліс, де завивали вінки, щоб знову розвивати їх. Кожна пара оглядає свій вінок: чи ще свіжий, чи вже зів'яв? Якщо вінок не засох – дівчині судилося довго жити. Зів'ялі вінки кидали у річку. Як попливе – щастя, а потоне – біда!

У цей день люди зранку одягаються по-святковому і вирушають до церкви. У руках кожна молодіця тримає пучок любистку, чебрецю, материнки та іншого зілля. Люди вітають один одного, зичать щастя та добра. В Україні здавна

існує ще такий звичай: після Богослужіння йти хресним ходом до криниць і кропити їх свяченою водою. Деякі господарі виносять з хати до воріт стіл, накритий білою скатертиною, зверху кладуть хліб, сіль, воду. Священик зупиняється біля такого столу, читає Євангеліє, потім заходить до хати і кропить її свяченою водою.

Свято Трійці завершує собою цикл весняних (троїцьких) русалій. Жінки й дівчата в цей день вивішували на деревах нитки і полотно – "щоб русалки брали собі на плаття". Цього дня не можна було підмітати хату, давати в ясла худобі свіжу траву, заборонялося також кидати у ріку шкаралупу з яєць, бо водяні русалки, мовляв, можуть розгніватися і зробити людям шкоду. Не рекомендували господарям просівати через сито борошно просто в діжу, бо "з'явиться стільки русалок у житі, як муки в кориті".

Дівчата, які хотіли записатися на вірну дружбу, плели у цей день спільний вінок, посередині прив'язували хрест, потім, стоячи з різних боків вінка, цілували хрест. Відтак мінялися місцями і цілували хрест з іншого боку. Їхня дружба вважалася після цього скріпленою навки. Ніякої сварки, брехні чи обману між ними вже не могло бути, бо це розцінювалося як великий гріх.

Якщо хтось помирав на Святу Трійцю, за ним бідкалися, як за нехрещеним немовлям: троїцький небіжчик, за повір'ям, потрапляє до русалок. Але ті спершу його мучитимуть, аж поки наступного року у дні Зелених свят його душа не прийме повністю образ мавки-русалки. У Зелено суботу здавна існує звичай поминати мертвих родичів, тих, що згинули безвісти десь на далеких дорогах, в чужих невідомих краях.

Зоряна НАГІРНЯК

■ СВАТИНІ УКРАЇНИ

Георгіївська церква у Києві

У нашій столиці є чимало святинь. Одна з них – храм святого Георгія, – пише нам ув'язнений В. з Київського слідчого ізолятора. – Цікаво більше дізнатись про цей храм. Виконуємо ваше прохання.

Там, де нині сходяться Георгіївський провулок та Рейтарська вулиця, в XI столітті син Володимира Великого князь Ярослав Мудрий звелів: "перед вратами св. Софії" храм святого Георгія (Юрія) збудувати. Цим самим ім'ям нарекли при хрещенні й самого Великого князя Київського.

Як зазначає вчений Олександр Грабар, з плином часу великокнязівська церква, зазнавши неодноразових грабунків та руйнувань від різних нападників (починаючи з ростово-суздальців і кінчаючи кримським ординцями), поступово занепада і зруйнувалася. На її місці гарнізон московських стрільців, що ввійшов у Київ після Переяславської угоди, збудував 1674 року невелику дерев'яну церкву, що проіснувала кілька десятиріч.

1744 року за наказом імператриці Єлизавети Петрівни струхлявілу споруду знесли, а на фундаментах стародавньої Георгіївської церкви почали зводити нову, муровану. Це будівництво тривало вісім літ. Після перебудови у візантійському стилі фронтонів і бань наприкінці XIX століття, храм небагато зберіг своїх первісних архітектурних форм.

Георгіївська церква мала дуже гарний художній іконостас, виготовлений у середині XVIII століття, з вишуканою позолоченою різьбою на вишнево-червоному тлі. Пізніше, уже на початку XX ст., відомий український художник Іван Іжакевич розмалював її всередині.

У храмі, праворуч від іконостасу, містився у ніші створений у неокласичному стилі надгробок на могилі Костянтина Іпсиланти – відомого діяча грецького визвольного руху, господаря Валахії та Молдавії, котрий помер у Києві 1806 року. Надгробок являв собою білу мармурову статую жінки, яка тримала лівою рукою бронзового хреста, а правицею – келих. За нею – усипальниця античних форм. Постамент із червоного граніту був прикрашений мармуровим барельєфним портретом К.Іпсиланти у формі медальйона з бронзовим вінком, античними урнами та гербом померлого. Праворуч висіла дошка з віршем двома мовами – грецькою та російською...

У 1935 році Георгіївську церкву та її середньовічні фундаменти зруйнували, а іконостас і могилу Іпсиланти з надгробком, на жаль, знищили. На місці храму за проектом київського архітектора Й.Каракіса збудували житловий будинок для працівників НКВС та генералітету. Ця неоконкретна споруда повністю закрила вид на Софійський собор з боку Золотоворітської вулиці.

Таким способом в роки комуністичного режиму намагалися знищити духовні святині українського народу.

Зоряна НАГІРНЯК

■ ДУХОВНІ АПОСТОЛИ

Іларіон – перший Митрополит

"ПОСТАВИ ЯРОСЛАВ ЛАРИОНА МИТРОПОЛИТОМ, РУСИНА В СВАТІЙ СОФІЇ, СОБРАВ ЄПИСКОПІВ", – ПОДАЄ КОРОТКУ ЗВІСТКУ ЛІТОПИСЕЦЬ ПРО СОБОРНЕ ОБРАННЯ У 1051 РОЦІ НА КИЇВСЬКОГО МИТРОПОЛИТА ПЕРШОГО УКРАЇНЦЯ ІЛАРІОНА (ДАВНЬОУКРАЇНСЬКОЮ ЛАРІОНА). ІЛАРІОН – ВИСОКООСВІЧЕНА ЛЮДИНА І ПОБОЖНИЙ АСКЕТ – В ЧАСИ ОБРАННЯ БУВ ПАРХОМ "ДВІРСЬКОЇ" ЦЕРКВИ ЯРОСЛАВА МУДРОГО БІЛЯ КИЄВА. КИЇВСЬКИЙ КНЯЗЬ ДОБРЕ ЗНАВ ЙОГО ЯК БЛИСКУЧОГО ПРОПОВІДНИКА ТА ПАТРІОТА ДЕРЖАВИ.

Науковці зауважують, що обрання митрополита Іларіона – це спроба Ярослава Мудрого де-факто унезалежити національну українську церкву на засадах автокефалії. При цьому утверджувалася думка, що згідно з святыми канонами Церква Київської митрополії має сама обрати собі митрополита і для того не потребує згоди Вселенського (Константинопольського) патріарха. Таке право ґрунтувалося на прийнятих ще за імператора Юстиніана правилах Кормчої Книги. Ці закони давали підстави місцевим Церквам обирати кандидатів на митрополитів. Але Українська Церква, керуючись підставами свого апостольського заснування, пішла ще далі і не тільки обрала свого кандидата, а й висвятила його.

Відомості про митрополита Іларіона, що дійшли до нас, дуже бідні. Літопис каже, що спочатку Іларіон був

Висвячення свт. Іларіона на митрополита. Мініатюра у Радзивілівському літописі XV ст.

священником у селі Берестові під Києвом, яке належало київському князю. З Берестова він часто ходив на гору над Дніпром, де викопав собі печеру, і там на самоті молився. Пізніше з того місця заснувався Києво-Печерський монастир... Від Іларіона, який за свідомством літопису був "муж благ, книжен і постник", дійшло до нас його знамените "Слово про закон і благодать".

Головна тема твору – догматично-історична: показати, як Господь

піклувався про спасіння людей і як прилучив до спасіння український народ через рівноапостольного князя Володимира. По формі "Слово..." є урочистою промовою, яка складається з трьох частин. Як думають багато дослідників, воно вперше виголошено в Десятинній церкві у присутності Ярослава Мудрого, бояр і київської людності. Поява такого твору свідчила про високий рівень освіти серед духовенства за часів князя Ярослава. "Слово" переписували та читали по церквах, а молитва, якою воно закінчується, увійшла в церковний вжиток для богослужіння.

Обрання Іларіона увійшло в історію нашої Церкви як перший крок до встановлення автокефального церковного устрою та започаткування основ українського церковного права.

Зоряна НАГІРНЯК

■ ФОТОФАКТ

В установах Північно-Східного міжрегіонального управління здійснено обстеження території на предмет виявлення підкопів, осідань ґрунту і підготовок до скоєння втеч засудженими. Для пошуків залучали коней, оскільки тварини особливо чутливі до порушень цілісності ґрунту. У результаті перевірок встановлено, що приготувань до скоєння втеч не виявлено.

Наш кор.

■ ЗАКони ЖИТТЯ

Несерйозна філософія,
яка серйозно працює

1. ЗАКОН ХЛЕЙДА

Найскладнішу задачу необхідно дати самому ледачому співробітнику. Він обов'язково знайде легкий і якісний спосіб її вирішення. Адже ледар НЕ буде ускладнювати собі життя і виконає роботу відразу добре, щоб потім не треба було її переробляти.

2. ЗАКОН МЕРФІ

Якщо щось може піти не так, воно обов'язково піде не так. І з усіх можливих гірших ситуацій станеться саме найгірша.

3. ПРАВИЛО ЗАЄМОЗАЛЕЖНОСТІ РІЧАРДА

Те, що ви зберігаєте досить довго, можна викинути. Як тільки ви щось викинете, воно вам знадобиться.

4. ЗАКОН ЛЕРМАНА

Абсолютно будь-яку технічну задачу можна вирішити, якщо у вас є гроші і час.

Але проблема в тому, що вам завжди буде не вистачати або часу, або грошей.

5. СПОСТЕРЕЖЕННЯ ЕТТОРЕ

Сусідня черга в магазині завжди рухається швидше. А якщо ви в неї станете, то швидше буде рухатися та, яку ви залишили.

6. ЗАКОН МЕКСИМЕНА

Завжди не вистачає часу, щоб виконати роботу як треба, але на те, щоб її переробити, час знаходиться.

7. ЗАКОН ПОШУКУ

Те, що вам потрібно, лежить або на самому видному, або в самому несподіваному місці. Тому не витрачайте час даремно і почніть пошуки з самого невідповідного місця.

8. ПРИНЦИП ПІТЕРА

Людина компетентна до рівня своєї некомпетентності. Чим більше

ви знаєте і вмієте, тим складніше вам буде далі вчитися і розвиватися. Піднімаючись по кар'єрних сходах, незабаром ви досягнете дуже високого для вас рівня складності в роботі.

9. АКсіОМА КАНА І ОРБЕНА

Якщо ніщо інше не допомагає, прочитайте нарешті інструкцію!

10. БРИТВА ХЕНЛОНА

Найчастіше, все, що ви вважаєте зловмисністю, зроблено по дурості. Тому не варто даремно звинувачувати людей в їхніх злих намірах, які такими не є.

11. ЗАКОН ПО

Жартувати на гострі теми необхідно з обов'язковим зазначенням на те, що це жарт, інакше все одно знайдеться той, хто сприйме висловлювання всерйоз.

12. ЧЕТВЕРТИЙ ЗАКОН ФІНЕЙГЛА

Якщо щось пішло не так, то будь-які спроби врятувати ситуацію тільки погіршать її. Так що іноді краще все залишити як є.

13. ЗАКОН ДОБРОВОЛЬНОЇ ПРАЦІ ЗІМЕРГІ

Люди завжди готові взятися за роботу, коли в цьому відпадає всяка потреба.

14. ЗАКОН ГАМПЕРСОНА

Ваше бажання обернено пропорційно ймовірності досягнення бажаного результату. Тобто, якщо ви дуже поспішаєте, то все навколо буде спеціально перешкоджати вашої поспіху: заїсть блискавка на брюках, ключ не буде потрапляти в замок, автобус буде довго стояти на зупинці і зупинятися на кожному світлофорі, і т.д.

■ ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Закон і обов'язок

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №23071-12911ПР
від 27.12.2017 року

Засновник: державна установа
«Генеральна дирекція
Державної кримінально-виконавчої служби України»

Редактор: Людмила КРАВЧЕНКО

Адреса редакції:
04050, м.Київ-50, вул. Юрія Іллєнка, 81

Телефон: 481-05-33
e-mail: zio@kvs.gov.ua

■ СКАЖУТЬ ЖЕ ЛЮДИ!

–Тату, ці комарі не дають мені заснути.
– Синку, вимкни світло, закрив очі і по-старайся заснути.

Син вимкнув світло і раптом побачив світлячка і кричить:

–Тату, тепер вони мене з ліхтариком шукають.

* * *

Олег завжди їздив у громадському транспорті з дуже важливим обличчям і постійно запитував людей, як платити за проїзд, щоб показати всім своїм виглядом, що його персона до цього всього не звикла.

* * *

У шостому класі мені купили спортивний костюм на виріст, я вирістала, закінчила школу, універ, вийшла заміж, народила, і ось тепер він мені якраз.

* * *

Сара повернулася з курорту. Абрам її питає:

- Сара, ти їздила на море разом з подругою, чому вона засмагла, а ти бліда?

- Абрам, так до тієї потвори крім засмаги ніхто і не приставав...

* * *

- Зараз я навчу тебе швидко і смачно готувати.

- Давай.

- Беремо пляшку вина.

- Так...

- Усе. Пий.

* * *

Якщо вас так лякає ваш вік, спробуйте перевести його в долари..

Ви зрозумієте, як це мало!

* * *

- Прийшов до знайомих у гості, а в них перед дверима килимок лежить з написом "Уяви, що я твій начальник!". Трохи підшоши не стер!

* * *

- Я дуже красива для тебе! Ти не гідний мене!

- Слухай, давай ти спочатку змиєш весь свій макіяж і знімеш перуку, а там подивимося!

* * *

- Вовочка, назви будь-які два займенники!

- Хто? Я?

* * *

- Так чому ви наполягаєте на розлученні?

- Через несумісність. Він прокидається о 2 годині ночі й все норочить втекти додому...

* * *

Бувають моменти, коли я хочу заміж. Тоді я надягаю халат, капці, бігуді і йду варити борщ...

Через годину мене відпускає.

* * *

Якби собаки заговорили, люди втратили б останніх друзів.

* * *

Дівчина – хлопцеві:

- А в тебе є якась родзинка?

- О-о, в мені маса родзинок. Я, практично, кекс!

* * *

Мужик з глухого села приїхав в місто, сів у таксі, доїхав до місця. Таксист дивиться на лічильник і каже:

- 400 гривень.

Мужик подає йому 200 гривень.

Таксист:

- Чому тільки 200?

Мужик:

- А ти що, не їхав чи що?!